

Владислава Щербицька
(Дніпропетровськ)

УДК 81-13

«РОДИНА» ЯК КЛЮЧОВИЙ БЛОК СПОГАДІВ У ЖІНОЧИХ РОМАНАХ

У статті розглянуто ключовий блок спогадів у жіночих та чоловічих сучасних автобіографічних творах. Виявляється вплив гендерного чинника на тематичне розгалуження спогадів у чоловічих та жіночих романах. Встановлено, що до основних спогадів можна віднести спогади про родину взагалі. Також розглянуто складові основної теми. Саме ці складові виявляють гендерний фактор у тексті. Гендер проявляється у тому, скільки спогадів у автобіографіях присвячено тому чи іншому члену родини. З'ясовано основні схожі та відмінні підтеми в спільній темі (для чоловіків та жінок) як засобів реалізації гендеру в художньому творі. Виявлено, що жінка перше місце в спогадах про родину відводить чоловікові, а чоловік більше акцентує на згадках про батьків. Аналіз було проведено на матеріалі восьми англійських автобіографічних творів, виданих на початку ХХІ століття. Авторка остаточно не розв'язує питання, чому саме так розподіляються спогади у чоловіків та жінок, але надає припущення з цього приводу.

Ключові слова: гендер, сім'я, автобіографія, матір, батько.

Постановка наукової проблеми. Останніми десятиріччями гендерний вимір у лінгвістиці стає все більш важливим в оцінці процесів суспільного функціонування та розвитку суспільства. Поняття «гендер» увійшло до сучасної лінгвістичної науки у другій половині минулого століття. Протягом останнього десятиріччя гендерна проблема активно досліджується у вітчизняному (О.Л. Бессонова, О.Л. Козачишина, А.П. Мартинюк, К.В. Піщикова, О.М. Холод, О.І. Горошко та ін.) і в російському (А.В. Кириліна, В.В. Потапов та ін.) мовознавстві.

Існує спектр робіт, які торкаються різноманітних аспектів взаємодії між людьми, між мовою та гендером. До них відносяться дослідження особливостей комунікативної поведінки поліцейських (чоловіків і жінок) (McElhinny 1995), комунікативних стратегій представників чоловічого і жіночого населення в Інтернеті (Hering 1995) і т.д. У вітчизняній лінгвістиці досліджуються гендерні маркери мовної поведінки політичних діячів (Галіна 2003), вербальне поведінка чоловіків і жінок в неофіційній комунікативній ситуації (Мартинюк, Землянський 1996), гендерна номінативна специфіка поетичного тексту (Бабенкова 2001), вербалізація емоцій у художній прозі (Баженова 1999), комунікативна взаємодія чоловіків і жінок в сім'ї (Стернин 1999).

Особливості тематичного розгалуження спогадів у тексті в гендерному аспекті є, на нашу думку, найменш висвітленим питанням у гендерних дослідженнях. Більш того, гендерне маркування автобіографічного тексту взагалі не вивчалось. Це і визначило **актуальність** нашого дослідження. Наша робота присвячена аналізу та порівнянню тематичного блоку «сім'я» в романах, які постають певною репрезентацією гендеру в автобіографічному творі ХХІ століття. **Мета** цього дослідження – виявлення головних спільних та відмінних підтем у спільній темі (для чоловіків та жінок) як засобів реалізації гендеру в художньому творі. Нашим завданням є виявлення в автобіографічних творах тематичних блоків спогадів та встановлення гендерної зумовленості їхнього вживання.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Ступінь вивченості автобіографії в західній науці вище, ніж у вітчизняному літературознавстві. Проте, в працях Б.М. Ейхенбаума, М.М. Бахтіна, Л.Я. Гінзбург, А.Г. Тартаковського, В. Кардін, В.С. Барахова, В.П. Трикова, М.С. Уварової, С.О. Машинського, А. Урбана, Є.П. Гречаної, Н.А. Ніколіної та інших дослідників визначається специфіка автобіографічного листа, що є істотним внеском у розвиток теорії жанру. В Україні на сьогоднішній день не опубліковано жодної монографії з теорії автобіографічного жанру, проте наші вчені протягом багатьох років плідно вивчають мемуарно-автобіографічну прозу в цілому, не завжди вдаючись до жорсткого термінологічного розмежування її жанрових різновидів. Скрупульозно аналізують окремі автобіографічні твори фахівці з зарубіжної літератури: Н.С. Шрейдер, Д.Л. Чавчанідзе, Н.Я. Д'яконова, Ю.М. Зарецький. Однак ці дослідження нечисленні і, як правило, обмежені рамками творчості окремо взятих пісателів. Важливе значення для розуміння сутності автобіографії мають роботи,

присвяченi бiографiчного жанру, наприклад, монографiї Г. Винокура, С.С. Аверинцева, Т.М. Потнiцевої, публiкацiї Ю.М. Лотмана, Б.В. Дубiна, А.Л. Валевського. Жанр автобiографiї складний у визначеннi, тому що риси автобiографiчностi виявляються в творах рiзних жанрiв, вiд роману, в якому автор неминуче використовує життєвий досвiд, до лiрики, пронизаної особистiсними смислами. Єдиної думки про жанрову диференцiацiю его-текстiв не вироблено. Увагу представникiв даного напрямку звернено до питань канону i динамiки жанру, що має на увазi дослiдницьку роботу на базi великого текстового матерiалу. Жанровий пiдхiд реалiзовано в роботах Л.Б. Карасєва, Т.М. Колядич, Н.А. Нiколинi [4, с.12].

Матерiалом дослiдження стали художнi твори, автобiографiї чотирьох жiнок (Ш. Осборн, Д. О'Дауд, Дж. Томлiн, Дж. Волтерс) та чотирьох чоловiкiв (Ч. Крей, Р. Бренд, Р. Бренсон, Г. Ремзi).

Виклад основного матерiалу й обґрунтування отриманих результатiв дослiдження. Найбiльш послiдовно розумiння автобiографiї розглядається в лiтературознавчих дослiдженнях. Так, в лiтературознавствi автобiографiя розумiється як «лiтературний прозаїчний жанр; як правило, послiдовний опис автором власного життя» [2, с.12].

На матерiалi автобiографiчної лiтератури iснує велика кiлькiсть дослiджень, проведених лiнгвiстами. У цих роботах розглядаються мовнi особливостi органiзацiї мемуарно-автобiографiчних текстiв (Н. А. Нiколинa, Є. Г. Новiкова), стилiстичнi прийоми (Е. А. Кованова та iн.), засоби вираження об'єктивних i суб'єктивних факторiв у жанрi автобiографiї (Є. І. Голубєва), лексичнi особливостi (І. В. Белобородова, Т. А. Ивановa та iн.) На заходi в цiй галузi видiляються працi таких учених, як Г. Мiш, Ж. Гусдорф, У. Шумейкер, Х. Н. Уiтеред, П. М. Спекс, У. Спенджемен, Дж. Олнi, Е. Брюс, Л. Петерсен, Дж. Пiллінг, Б. Фiннi, Ф. Лежен.

Говорячи про тематичне розгалуження чоловiчих або жiночих спогадiв, передусiм наведемо визначення теми взагалi. У творi одна тема може домiнувати, пiдпорядковувати собi весь змiст. Крім головної теми можуть iснувати теми певних роздiлiв, частин, абзацiв i, нарештi, просто речень. Б. В. Томашевський зауважив з цього приводу наступне: «У художньому вираженнi окремих речень, поєднуючись мiж собою за iх значенням, дають у результатi деяку конструкцiю, об'єднану спiльнiстю думки або теми» [7, с. 43]. Тобто весь художнiй текст можна подiлити на складовi його частини, i в кожнiй видiлити певну тему.

Основне значення теми полягає в тому, що вона виступає як посередник мiж реальною дiйснiстю, явища якої так чи iнакше вiдбиваються у творi, i втiленому в ньому самому його внутрiшнiм художнiм свiтом, в якому певним чином аналізується та узагальнюються вiдображенi явища дiйсностi [8, с. 138].

Чоловiки та жiнки по-рiзному сприймають дiйснiсть, iх хвилюють рiзнi теми.

Самовираження жiнки в лiтературi вiдрiзняється вiд чоловiчого. Л.Є. Улицька говорить так з цього приводу: «Мистецтво дiлиться на чоловiче i жiноче .... Свiт чоловiчий i свiт жiночий - рiзнi свiти. Мiсцями перетинаються, але не повнiстю. У жiночому свiтi бiльшого значення набувають питання, пов'язанi з любов'ю, сiм'єю, дiтьми» [1, с. 3].

На сьогодні жiноча проза ввiбрала в себе практично всi можливі теми, включаючи глобально-фiлософськi - життя i смерть, невилiковнi хвороби, самовизначення, зв'язок поколiнь, фрустрацiя, соціальна боротьба, подолання побутової вульгарностi життя, навiть фантастичнi елементи, такi як нашестя iнопланетян або iрреальнi умови iснування. Тобто, автори наочно i вельми переконливо довели всеохопнiсть лiтературних тем жiночої прози [3, с. 2]. Дослiдники, також, вiдзначають, що в сучаснiй жiночiй прозi, на тематичному рiвнi, iснує новаторство. «Письменницi привнесли в лiтературу тiлесний досвiд жiнки, зокрема проблеми, пов'язанi з репродуктивним досвiдом: вагiтнiсть, пологи, аборти-то, що практично не зачiпалося письменницями в радянськiй час. Якщо ж говорити про образний рiвень, то нова жiноча проза дуже активно зайнялася деконструкцiєю традицiйних чоловiчих i жiночих постатях» [6, с. 18]. Також, якщо мiркувати про особливi складовi класичної жiночої прози, можна вiдзначити такi її риси, як: високий (порiвняно з чоловiчим поглядом) психологiзм сприйняття свiту, особливо - сфери людських вiдносин, наявнiсть своєрiдного контрасту в цьому сприйняттi: особлива вразливiсть i унiкальна рiшучiсть у критичних ситуацiях [3, с. 2].

Головна тематика спогадiв та iх гендерна зумовленiсть прослiдковується вже у назвах автобiографiчних творiв. Инодi ця зумовленiсть стає зрозумiлою с самого початку[11,12,15], але инодi, для цього потрiбно знати змiст твору[10,13,16,17].

У наведенiй нижче таблицi данi, якi показують, яку тематику автор вiдображає так чи iнакше вже у назвi автобiографiї.

тематика назв	чоловiчий текст	жiночий текст
кар'єра	3	0
сiм'я	1	3
iнше	0	1

Назви чоловiчих автобiографiї (три з чотирьох) пов'язанi з професiйною дiяльнiстю автора прямо: «Humble pie», «Losing my Virginity», або побiчно «My booky wook». I тiльки один автор уже в назвi автобiографiї прiоритет вiддає темi сiм'я: «Me and my brothers».

Розглянемо, наприклад, назву автобiографiї Г. Ремзi «Humble pie». Вона має подвiйне значення. З одного боку «Humble pie» перекладається як приниження. Саме через приниження не раз довелося пройти автору на шляху до успiху. З iншого боку, автор - вiдомий шеф-кухар, тема їжi, i все що з нею пов'язано, основна в його автобiографiї, не дивно, що i в назву включено слово, безпосередньо пов'язане з даною тематикою.

Деякi назви жiночих автобiографiї можна пов'язати з кiлькама тематиками. Наприклад, автобiографiї Д. О'Дауд «Cry salty tears», Дж. Томлiн «Behind closed doors» - це iсторiї домашнього насильства i жорстокостi, з одного боку. З iншого, - розкриваючи настiльки актуальну для жiнки тему, автори, в першу чергу, говорять про своїх найближчих родичiв - чоловiкiв i батькiв. Тому назви цих автобiографiї ми пов'язуємо з темою сiм'ї.

Основнi теми, яким присвяченi романи (такi як: сiм'я, робота, дитинство), представленi в рiзному процентному спiввiдношеннi в чоловiчому та жiночому тексті. Иснують, також, такi тематичнi блоки спогадiв, якi можна вiднести тiльки до чоловiчих або жiночих (спорт, зовнiшнiсть).

Для виявлення тем в автобiографiчному творi ми вдалися до контент-аналiзу.

Иснують деякi правила, коли в якостi одиницi аналізу обирається тема:

- Тема не може виходити за межi абзацу.
- Нова тема виникає, якщо вiдбувається змiна:
  - того, хто сприймає;
  - того, хто дiє;
  - мети;
  - категорiї [6, с. 86].

У нашому випадку пiд темою ми розумiємо частину автобiографiчного тексту в межах одного абзацу, за умови, що в абзацi не вiдбувається змiна дiючої особи або мети розповiдi.

Автобiографiчний текст мiстить велику кiлькiсть рiзноманiтних тем, що обумовлено самим жанром. У процесi дослiдження нами були вiдбранi тi теми, до яких автори зверталися найчастiше пiд час розповiдi. До таких тем ми вiдносимо двi теми: сiм'я та робота.

чоловiки	жiнки
Робота 46%	Робота 11%
Сiм'я 19%	Сiм'я 51%

Л.Н. Ожигова в результатi дослiджень переконалася, що до найважливиших смисловим складових, що задає напрямки самореалiзацiї чоловiкiв i жiнок, вiдносяться сiм'я i професiйна дiяльнiсть. Тема сiм'ї з'являється в мiркуваннях про самореалiзацiю i власне призначення i у чоловiкiв, i у жiнок. Але якщо у жiнок сiм'я - це простiр реалiзацiї та особистiсних вкладiв в iнших, то для чоловiкiв сiм'я - це опора, мiсце комфорту i вiдпочинку, те, що потрiбно захищати[5, с.156].

У данiй статтi ми розглянемо тему сiм'я як одну з головних тем автобiографiчного роману. Сiм'я є однiєю з найбільших цiнностей, створених людством за всю iсторiю свого iснування. Жодна нацiя, жодна культурна спiльнiсть не обходиться без iнституту сiм'ї. У її позитивному розвитку, збереженнi, закрiпленнi зацiкавлене суспiльство, держава. Мiцної, надiйної сiм'ї потребує кожна людина незалежно вiд вiку. Доктор Кетрiн М. Уоллес, професор, автор низки публiкацiї з проблем сiмейно-шлюбних вiдносин в Англiї, у своїй книзi «На захист

вiрностi» пише, що «на початку третього тисячолiття, коли перед людством стоїть проблема виживання, ми повиннi визнати, що наші труднощi розв'язнi, тiльки якщо ми об'єднаємо зусилля всiх поколiнь родини, так як сiм'я - це опора впорядкованого i стабiльного суспiльства. Потрiбно пам'ятати i цiнувати предкiв, потрiбно зберiгати стабiльнiсть шлюбних вiдносин, якi безпосередньо пов'язанi з дiтьми та онуками» [17, с.29].

Виявляється, що для авторiв-жiнок «сiм'я» це найголовнiша тема спогадiв, тодi як у чоловiкiв вона посiдає друге мiсце.

Уважаємо, що процентне сiввiдношення двох наведених вище головних тем в автобiографiях вже свiдчить про гендерний чинник в тематичному розподiлу тем. Очевидно, що саме гендер впливає на тематичне розгалуження.

Звернемо увагу на головнi пiдтеми, якi складують тему «сiм'я».

чоловiки	жiнки
Батько 20%	Чоловiк 16%
Мати 20%	Батько 12%
Дружина 13%	Дiти 7%
Дiти 10%	Мати 6%

З наведеної таблиці видно, що тематичне розгалуження спогадiв дуже вiдрiзняється у чоловiкiв та жiнок про своїх родичiв. Очевидно, що у чоловiкiв батьки займають першу схожанку, бiльш того батько i матiр мають однакову кiлькiсть згадувань в процентному сiввiдношеннi. Зовсiм по-iншому згадують родичiв жiнки. Для жiнки-автора головним об'єктом спогадiв про родину стає чоловiк.

Жiнка-автор навiть присвячує книгу-автобiографiю чоловiкови: *I dedicate this book to my darling husband Ozzy. Thank you for being my partner and my best friend and for changing my life for the better.*

Тодi, як чоловiки, автобiографiї, яких дослiджуються не присвячували жiнцi книги.

Можно зауважити, що приблизно чоловiки i жiнки однаково згадують про своїх родичiв, i тiльки спогади про матiр рiзко (бiльш нiж в три рази) вiдрiзняються в процентному сiввiдношеннi. В психологiчнiй лiтературi iснує багато дослiджень, якi присвяченi теми вiдносин батькiв i дiтей, вивченню ролi матерi чи батька у життi дитини. Але майже не iснує дослiджень протилежного напрямку: вiд дiтей до батькiв, тобто майже вiдсутня iнформацiя щодо ставлення вже дорослих дiтей до батькiв у дитинствi. А тi данi, якi є на сьогоднiшнiй день, суперечливи:

«Вплив статi дiтей на сприйняття батькiв. Данi, наявнi в лiтературi з цього питання, суперечливи. Однi автори вiдзначають, що дiвчатка, в порiвняннi з хлопчиками, сприймають батькiв бiльш дбайливими i ласкавими, а хлопчики сприймають матерiв, в порiвняннi з дiвчатками, менш ласковими. Iншi данi говорять про те, що хлопчики вважають, що матерi до них бiльш вимогливи, нiж до дiвчаток, але в той же час i бiльше їх захищають. Дiвчатка частiше вiдчувають почуття вiдчуженостi з боку батькiв, хлопчики - з боку матерiв. У проявi позитивних батькiвських почуттiв (любовi, захисту, вимогливостi) вищу оцiнку отримали матерi»[9, с.167].

Або такi висновки: «Нашi данi свiдчать про те, що вплив матерi на особистiсть дiтей оцiнюється вище, нiж вплив батька. Причина цього не тiльки в актi народження нового життя, а й у змiстi подальшого життя, у функцiях захисту, контролю, корекцiї, в цiлому психологiчному супроводi пiдростаючого поколiння» [9, с.182]. Тобто тi вiмiнностi, якi були зафiксованi в автобiографiчному тексті на сьогоднi не можливо пояснити за допомогою сумiжної дисциплiни.

Можливо, це пояснюється бiльш негативними стосунками мiж матiр'ю та донькою, якi були описанi в двох iз чотирьох автобiографiях. Наприклад, так пише Ш.Осборн про втрату матерi: *My mother had died just before Christmas. My brother called and told me she was dead, and I said, 'Oh what a shame', and put the phone down. I never shed a tear, never had a twinge in my stomach, nothing* [14 с.320].

Висновки дослiдження та перспективи подальших наукових розвiдок. Згiдно нашого дослiдження ми прийшли до наступних висновкiв. По-перше, тема «сiм'я» є важливою ланкою спогадiв як для чоловiкiв, так i для жiнок. Однак, гендерний чинник проявляється вже в самiй кiлькостi згадувань цiєї теми. Для жiнки ця тема найголовнiша в автобiографiчних спогадах i становить майже 50% вiд усiх спогадiв, тодi як у чоловiкiв вона посiдає лише друге мiсце i

становить лише 19% вiд загальної кiлькостi спогадiв. По-друге, в самiй темi iснують пiдтеми, розподiл яких вiдображають гендерну зумовленiсть спогадiв про сiм'ю.

ЛІТЕРАТУРА

1. Гаврилов Е. Людмила Улицкая: И у меня не все получается / Е. Гаврилов // Литературная Россия. 31 марта 2006 г. - № 13 (249). - С. 3.
2. Мильчина В. А. Автобиография // Литературный энциклопедический словарь. - М. : Сов. Энциклопедия, 1987. С. 12.
3. Наклейщикова Мария Владимировна Г. Санкт-Петербург 2013 г. <http://www.proza.ru/avtor/mawuk>
4. Николина Н.А. Автобиографическая повесть о детстве в современной литературе / Н.А. Николина // Дети и книга. - М., 1992.- Вып. 1.- С. 12-24.
5. Ожигова Л. Н. Психология гендерной идентичности личности / Л.Н. Ожигова. – Краснодар : Кубанский ГУ, 2006. – 290 с.
6. Почепцов Г. Г. Теория коммуникации. – Г.Г. Почепцов.. — М. : Рефл-бук, 2001.
7. Томашевский Б. В. Теории литературы. Поэтика / Б.В. Томашевский. - М., 1996.
8. Теория литературы: основные проблемы в историческом освещении. Стил. Произведение. Литературное развитие. – М. : Высшая школа, 1995. — 302с.
9. Хоментаскас Г.Т. Семья глазами ребенка. М.,1989.
10. R. Brand. My Booky Wook. Hodder & Stoughton. Hodder & Stoughton Ltd, 338 Euston Road, London NW1 3BH, 2007. – 335 p.
11. R. Branson. Losing My Virginity. The Autobiography – Virgin. Virgin Publishing Ltd, Thames Wharf Studios, Rainville Road, London W6 9HT, 1999. – 507 p.
12. C. Kray, R. McGibbon. Me and My Brothers Harper Perennial. An imprint of HarperCollinsPublishers 77-85 Fulham Palace Road, Hammersmith, London W6 8JB, 2008. – 461 p.
13. D. O'Dowd. Cry Salty Tears – Century. Random House, 20 Vauxhall Bridge Road, London SW1V 2SA, 2007. – 249 p.
14. S. Osbourne. Extreme. My Autobiography Time Warner Books. An imprint of Time Warner Book Group UK, Brettenham House, Lancaster Place, London WC2E 7EN, 2005. 372 p.
15. G. Ramsay. Humble Pie HarperCollinsPublishers. HarperCollinsPublishers 77-85 Fulham Palace Road, Hammersmith, London W6 8JB, 2006. – 285 p.
16. J. Tomlin. Behind Closed Doors Hodder & Stoughton. Hodder & Stoughton Ltd A division of Hodder Headline, 338 Euston Road, London NW1 3BH, 2006. – 273 p.
17. Wallace C. M. In Honour of Fidelity. London: G. Routledge, 2000. P.29.
18. J. Walters. That's Another Story. The Autobiography Phoenix. An imprint of Orion House, 5 Upper St Martin's Lane, London WC2H 9EA, 2009. – 305 p.

Щербицкая В.В. «Семья» как ключевой блок воспоминаний в женских романах.

В статье рассматривается ключевой блок воспоминаний в женских и мужских современных автобиографических произведениях. Выявляется влияние гендерного фактора на тематическое разветвления воспоминаний в мужских и женских романах. В статье устанавливается, что к основным воспоминаниям можно отнести воспоминания о семье вообще. Также рассматривается составляющие основной темы. Эти составляющие обнаруживают гендерный фактор в тексте. Гендер проявляется в том, сколько воспоминаний в автобиографиях посвящено тому или иному члену семьи. Выявлено, что для женщины первое место в воспоминаниях о семье отводит мужу, а мужчина, больше всего, пишет о родителях. Анализ был проведен на материале восьми английских автобиографических произведений, изданных в начале XXI века. В статье не дается ответа почему именно так распределяются воспоминания у мужчин и женщин, но предоставляются предположения на этот счет, хотя это и не было целью данного исследования.

Ключевые слова : гендер, семья, автобиография, мать, отец.

Shcherbitskaya Vladislava. «Family» as a Key Component in Female Novels.

The article deals with a key block memories in women's and men's contemporary autobiographical writings. It turns out the impact of gender on the contextual factors branching memories in male and female novels. The article states that the main memories include memories of the family in general. Also considered components of the main theme. These elements reveal the gender factor in the text. Gender manifests itself in how many memories in autobiography it is dedicated to a particular family member. We found that the first woman in the memories of family devotes her husband, and men write about their parents. Analysis was carried out on the material of eight British autobiographical works that were published at the beginning of the XXI century. The article provides no answers why so memories are distributed in men's and women's novels, but there are some assumptions, although it was not the purpose of this study.

Key words: gender, family, autobiography, mother, father.